

Den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thune) vil formodentlig udtale sig om, hvorvidt der fra hans Side vides Noget med Hensyn hertil at erindre. De to Endringsforslag, der ere stillede til § 12 af den ærede Indenrigsminister, ere Redaktionsforandringer; der foreslaaes nemlig tilføjet i Forslaget under Nr. 5, at der efter „Kjøbstadgrundene“ tilføjes i en forklarende Parenthes: „saaledes som disse sidste ere fastsatte overeensstemmende med § 4“. Det er, for at der ingen Tvivl skal være om, at der her tages Hensyn til den Grænse, der omtales i § 4, og som betegner, hvad der for Fremtiden skal være Kjøbstadgrund. Endringsforslaget under Nr. 6 gaaer ud paa at forandre Ordet „ligeledes“ til „overeensstemmende med de ovennævnte Hensyn“. Dette er for udtrykkeligere at betegne, at det ved en Klassifikation efter Assurance-nummerne er de samme Hensyn, der skulle tages som ved en Klassifikation efter Grundene. Endringsforslaget under Nr. 7 er stillet af 2 af Udvalgets ærede Medlemmer og refererer sig til sidste Punktum af § 12. Det er af de andre Medlemmer af Udvalget anseet oversflødig, idet nemlig den Skattefrihed, som med Indenrigsministeriets Samtykke skal kunne tiltaaes de Staten tilhørende Bygninger, som for Tiden derfor ere fritagne; udtrykkelig i Vedtægten vil kunne betegnes kun at skulle gjælde, saalænge disse Eiendomme tilhøre Staten. Det sidste Endringsforslag under Nr. 12, som er stillet af den høitærede Indenrigsminister, gaaer ud paa, at den Fritagelse for Bidrag til Kjøbstadens almindelige Skole- og Fattigvæsen, som hidtil har været indrømmet visse fra Folkekirken afvigende Troesfamsunds Medlemmer i Fredericia, fremdeles skal opretholdes, men om dette Forslag vil formeentlig den høitærede Minister udtale sig. — Jeg har saaledes nu omtalt samtlige stillede Endringsforslag.

Indenrigsministeren: Endringsforslaget under Nr. 1 er en hensigtsmæssig Redaktionsforandring, som jeg tiltræder. Jeg kan ikke skjønne Værdien, end at Endringsforslaget under Nr. 2 ligeledes maa betragtes som en Redaktionsforandring; det er rigtigt, at Betegnelsen „Konti“ ikke er heldig, da Fordebogen

ikke er en Hovedbog, og jeg kan derfor ogsaa tiltræde dette Endringsforslag. Det samme gjælder Forslaget under Nr. 3, som ligeledes gaaer ud paa en Omredaktion. Jeg maa erklære, at Indholdet af Endringsforslaget under Nr. 4 i og for sig er rigtigt, og det er vistnok hensigtsmæssigt at optage det i Loven, skjøndt jeg mener, at man ogsaa ad Fortolkningens Vej kunde komme til det samme Resultat. De af mig under Nr. 5 og 6 stillede Endringsforslag ere Redaktionsforandringer og gaae kun ud paa at fjerne mulige Misforstaaelser. Hele Udvalget er vistnok enig med de to af dets Medlemmer, som have stillet Endringsforslaget under Nr. 4, i at ansee dets Indhold for rigtigt, og det skader heller ikke, at det staaer i Lovforslaget, thi det er bekjendt, at der i Hertugdømmet Slesvig har været endeel Tale om, og at det har vakt nogen Misnøje, at offentlige Stats-eiendomme ere folgte med visse privilegerede Rettigheder; det maa derfor ansees for hensigtsmæssigt at bestemme, at saadanne Eiendomme, naar de gaae over i privat Eie, træde tilbage under de almindelige Forhold, og jeg kan saaledes ogsaa anbefale dette Forslag til Vedtagelse. Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 8 til § 15, som slutter sig til et Spørgsmaal, der har været Gjenstand for megen Disput. Det vil erindres, at min oprindelige Tanke var, at naar man var kommen til en endelig Ordning med Hensyn til alle disse Forhold, skulde de vel ikke staae fast for Evigheden, thi det kan intet Menneskeværk, men de skulde dog ikke let kunne røffes, og jeg foreslog derfor, at Forandringer kun kunde skee ved Lov, hvad jeg troer praktisk vilde have medført det Resultat, som jeg ønskede; men paa den anden Side kunde jeg ikke modsigge, at det er uheldigt, at en Bestemmelse, som er fastsat ved en Vedtægt, selv om denne har udtrykkelig Lovhjemmel, kun kan forandres ved Lov, og jeg tiltraadte derfor det Forslag, at en Revision skulde finde Sted hvert 25de Aar. Derved var Stabiliteten stæet sin Ret, idet jeg er enig med den ærede Ordfører i, at man, naar man søgte sig tilfreds med den bestaaende Tingenes Tilstand, ikke let vilde røffe derved, medens man paa samme Tid aabnede en Udvei til at faae de Ulemper, der i et saa langt